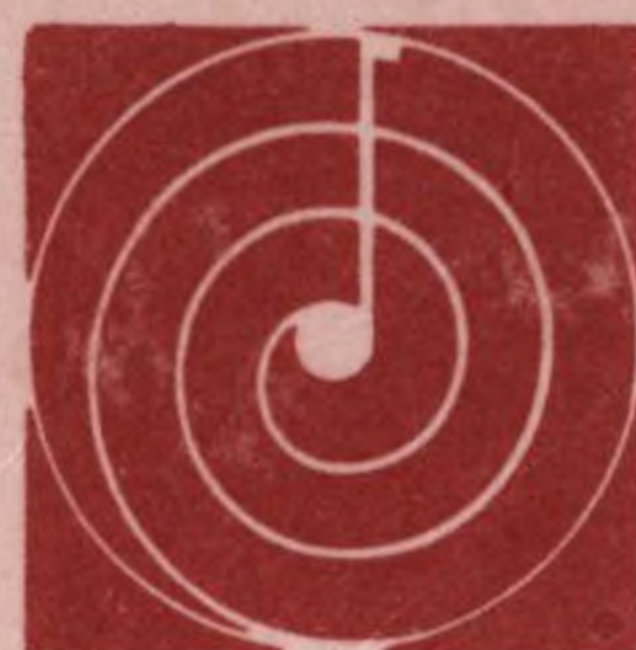

FLP 1.509

OVÝ KLUB 1970

MONO 0
STEREO 1

SINFONIE BACHŮ

SINFONIE BACHŮ

JOHANN SEBASTIAN BACH
SINFONIE C DUR, BWV 196*)
z kantáty *Der Herr denket an uns*
SINFONIE D DUR, BWV 42*)
z kantáty *Am Abend,*
aber desselbigen Sabbaths

JOHANN CHRISTIAN BACH
SINFONIE G MOLL, op. 6 č. 6
I. Allegro
II. Andante più tosto adagio
III. Allegro molto

WILHELM FRIEDEMANN BACH
SINFONIE D MOLL
I. Adagio - II. Allegro e forte

CARL PHILIPP EMANUEL BACH
SINFONIE Č. 2 B DUR*)
I. Allegro di molto -
II. Poco adagio - III. Presto

*) Realizace Milan Munclinger

KOMORNÍ ORCHESTR
ARS REDIVIVA
Řídí MILAN MUNCLINGER

Hudební režie Zdeněk Zahradník
Zvuková režie František Burda
(J. S. Bach),
Miloslav Kulhan (J. Ch. Bach)
a Stanislav Sýkora
(W. F. a C. Ph. E. Bachové)
Technická spolupráce Jaroslav Zach
(J. S., W. F. a C. Ph. E. Bachové)
a Jiří Rohan (J. Ch. Bach)
Nahráno v pražském studiu
Domovina 5.-26. února 1968

V barokní hudbě neznamena ještě „sinfonia“ cyklickou orchestrální skladbu, jak ji známe u klasi-
ků a romantiků, nýbrž předeheru k opeře nebo ke
kantátě. V tomto smyslu označil Johann Se-
bastian Bach některá samostatná instrumen-
tální vstupní čísla svých kantát tímto názvem. Jsou
to vesměs nádherné skladby a s mnohými z nich
se setkáme v obměněné verzi jako s větami někte-
rých Bachových koncertů. Ty, které byly přímo
komponovány pro jednotlivé kantáty, váží se svým
obsahem a hudebními obrazy k námětům přísluš-
ných kantát — představují tedy v Bachově tvorbě
jakýsi druh „programní hudby“, bohaté na hudební
symboly a někdy i zvukomalbu. To platí i pro
rozsáhlou sinfonii v da-capové formě *Am Abend*
aber desselbigen Sabbaths (BWV 42), dýchající poho-
dou v pastorálním koloritu, a kratší, půvabně vzlet-
nou sinfonii ke kantátě *Der Herr denket an uns*
(BWV 196). Konfrontace se sinfoniemi Bachových
tří synů nám umožní nejen výrazně poznat ve stej-
ném kompozičním oboru jejich individuální rysy,
nýbrž i sledovat na této hudební formě slohovou
proměnu kolem poloviny 18. století.

Když jsem ve staré Bitterově monografii pro-
četl témata sinfonií nejstaršího Bachova syna Wil-
helma Friedemanna, hrozně jsem toužil poznat
je a hrát. Ukázalo se však, že tragický osud zachoval
tomuto skladateli věrnost i po smrti; až na dvě
výjimky byly všechny tyto sinfonie za války zničeny.
Z životního díla, jež slibovalo podivuhodným spoje-
ním přísného stylu otcovy školy se vzrušující fantazií
a originalitou hudební řeči synovy stát se jedním ze
základních pilířů předklasické hudby, zůstalo za-
chováno jen torzo. *Sinfonia d moll* je vlastně mo-
hutná orchestrální fuga s preludiem, hudba temného
ladění a veliké výrazové intenzity.

Nejvíce se hudbě svého otce vzdálil nejmladší
z Bachových synů — Johann Christian. Oba nejstarší
synové byli v hudbě žáky svého otce, péči o Christianovu
výchovu (bylo mu při otcově smrti patnáct let) převzal
starší bratr Philipp Emanuel. Hudba J. Chr. Bacha,
která tak okouzila mladého Mozarta, razí již jasně
cesty hudebnímu klasicismu. Svou vylehčenou zpěvností,
jednoduchostí a svěžestí nápadů, smyslem pro přiroze-
nou úměrnost formy vynesla skladateli u současníků
větší slávu než jeho otci a starším bratrům. K této
proslulosti přispělo též, že na rozdíl od ostatních
typicky „německých“ Bachů působil J. Christian

DALŠÍ NAHRÁVKY ARS REDIVIVA A MILANA MUNCLINGRA NA DESKÁCH SUPRAPHON

J. S. BACH: UMĚNÍ FUGY
HUDEBNÍ OBĚTINA
BRANIBORSKÉ KONCERTY
TRIOVÉ SONÁTY
FLÉTNOVÉ SONÁTY

C. PH. E. BACH: ORCHESTRÁLNÍ SINFONIE
TRIOVÉ SONÁTY

KOMORNÍ SKLADBY RODINY BACHŮ

J. CH. BACH A W. A. MOZART: KOMORNÍ SKLADBY
C. PH. E. BACH A W. A. MOZART: POSLEDNÍ TRIPTYCH A DUETTA
J. HAYDN: SEDM POSLEDNÍCH SLOV (SYMFONICKÁ VERZE)
G. PH. TELEMANN: KONCERTY PRO ORCHESTR
- „ - KOMORNÍ SKLADBY
A. VIVALDI: KONCERTY S ORCHESTREM
A. VIVALDI: KOMORNÍ KONCERTY
FRANCOUZSKÁ BAROKNÍ HUDBA: F. COUPERIN, J. PH. RAMEAU

většinou v cizině — bývá též nazýván „londýnským“
nebo „milánským“ Bachem. Náš pohled na jeho
hudbu bývá však jednostranný. Vidíme v ní pouze
rokokově galantní rysy, méně známe její druhou,
dramaticky vzrušenou a tragickou tvář — ostatně
podobně jako u Mozarta. Proto jsme z jeho díla
zvolili právě tuto nádhernou a ve formě i hudební
řeči tak originální *Sinfonii g moll*.

Velikost a význam skladatelského díla Carla
Philippa Emanuela Bacha dovedli
ocenit především opravdoví géniové — Mozart,
Haydn, Beethoven — kteří o něm hovoří vždy
jako o „otci“, nebo „učiteli mistrů“. S jeho
hudbou je seznámil hudbymilovný baron Swieten,
jenž přivezl první jeho partitury do Vídně. V roce
1773 u mistra objednal šest sinfonií, s výslovným
přáním, aby skladatel v nich nedbal na konvenčnost
kritiků a posluchačů ani na obtíže pro hráče, ale
aby se řídil pouze svou fantazií a uměleckým pře-
svědčením. Tak vznikla díla, připomínající v mno-
hém sloh posledních kvartetů Beethovenových, díla
nesmírné originální síly, střídající odvážný vzlet
myšlenek s humorem často až fantastickým. Bach
tehdy již opustil královské služby v Berlíně a působil
jako hudební ředitel v Hamburku, uctíváný svými

spoluobčany, ale ve svém úsilí o nové
osamoceny. *Druhá* z těchto šesti sinfonií
B dur — neztratila ani po dvou stoletích
vzniku svou ohromující původnost
(Orchestr Ars rediviva současně nahrá
skladatelových posledních čtyř tzv. „
sých sinfonií“ na desky Supraphon.)

Každé z těchto děl má své specifi-
rysy a speciální požadavky na reprodu-
Čím dále se věnuji těmto problémům
zjišťuji, že tato hudba nemůže umělec-
čivě promluvit k dnešnímu posluchači
důsledně podle požadavků skladatelů
ostatně máme dostatek velmi podrobných
tických pramenů) provedeny některé os-
nosti notového textu, ať už se týkají o-
generálního basu, správného pochope-
značných znamének pro dynamiku a art-
dobového chápání některých rytmick-
jako je např. tzv. tečkovaný rytmus. Zde
lecké inspirace dnešního interpreta histo-
musí být hluboká znalost dobové reprodu-
pak se autentičnost stává současně i ž-
a o tu jsme v našem provedení především
Milan